

МОЛОДІШЬ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 17 січня 1985 року

№ 8 (3515).

Ціна 2 коп.

24 ЛЮТОГО — ВИБОРИ ДО РАД

СЬОГОДНІ

«ТУТ ЦІКАВО...»

Зимова морозна погода ввечері швидко розганяє всіх по домівках. Пустіють вулиці села Роздолля. Та в будь-яку погоду допізна світається вікна агітпункту, у будь-який мороз відчиняються раз-пораз двері, гостинно впускаючи майбутніх виборців. Хто зайде переглянути свіжі газети, журнали, агітатори — покористуватися виставленими тут матеріалами, підготуватися до бесіди з трудівниками села.

В день мого приходу, агітатор Тамара Іванівна Шинкаренко, завідувача сільською бібліотекою, провела бесіду з молодими виборцями, з тими, хто голосуватиме вперше. Довелося трохи зачекати. А після закінчення розмови з юнаками та дівчатами, Тамара Іванівна розповіла про роботу агітпункту:

— Складено графік чергування активу, план роботи агітпункту, розпочали свою роботу агітатори по десятихатках — тобто за кожним з десяти будинків у селі закріплено агітатора. Є у нас стіл довідок, підібрана спеціальна література. В агітпункті проводяться бесіди з молодими виборцями. Днями комуніст Тамара Сергіївна Пришляк провела бесіду на те-

му: «Два способи життя — дві ідеології». Разом з партійною організацією колгоспу ми розробили заходи, спрямовані на поліпшення обслуговування виборців у період передвиборної кампанії. Справжнє свято для тих, хто прийде до виборчої дільниці 24 лютого готують учасники художньої самодіяльності.

Серед тих, хто щойно прослухав бесіду, а тепер переглядав довідкову літературу, була учениця Компаніївського ветеринарного технікуму Тетяна Петрушева. Вона голосуватиме вперше. Хвилюється. До агітпункту заходить часто:

— Я тут уже третій раз. Досвідчений агітатор Тамара Іванівна Шинкаренко ознайомила мене і моїх товаришів, молодих виборців, із Законом про вибори до Рад народних депутатів. А сьогодні провела бесіду «Контрпропаганда» — складова частина ідеологічної роботи партії. Цікаво. Кожен прихід сюди, в агітпункт, збагачує нас знаннями.

І. ПЕРВОМАЙСЬКИЙ.

Компаніївський район.

Змагання очолила молодь

Обком професійки працівників харчової промисловості і виробничо-аграрне об'єднання цукрової промисловості підбили підсумки соціалістичного змагання серед операторів машинного доїння бурякоцукрових областей за минулий рік. Переможцем визнала молода доярка Віра Ясинська з Ульяновського цукрокомбінату, яка при зобов'язанні 4000 кілограмів молока наділа по 5062. Їй надіслано вітальну телеграму, нагороджено почесною грамотою і цінним подарунком.

Близько п'яти тисяч кілограмів одержали трудівниці Нелі Оприснік із Сальківського цукрокомбінату Гайворонського району та Устинія Ещенко з Перетонівського цукрокомбінату Голованівського району. Понад п'ятдесят трудівниць досягли чотиритисячного рубежу.

Ударна робота операторів машинного доїння бурякоцукрових областей дала змогу господарствам достроково завершити річне завдання і виробити понад план 24 630 центнерів молока.

М. МАКСИМЧУК.

В ОБЛАСТІ ТРИВАЄ ЧОТИРИМІСЯЧНИК ПО ВИВЕЗЕННЮ ОРГАНІЧНИХ ДОБРИВ НА ПОЛЯ

Щодня —

з перевиконанням

До пізнього вечора не стихає гул агрегатів на ланах господарств нашого району: закладаються основи майбутнього врожаю. Ного доля у великій мірі залежить від щільності роботи трудівників колгоспів і райсільгоспхімії, котрі беруть безпосередню участь у вивезенні органічних добрив. До цієї важливої сільськогосподарської кампанії з повною серйозністю поставились у колгоспах імені Кірова, «Перемога», імені Фрунзе, де на поля уже відтранспортовано відповідно 11 260, 10 266 і 8200 тонн органіки.

В усіх цих господарствах успішно трудяться на вивезенні добрив молоді механізатори. Зокрема, в колгоспі імені Фрунзе щодня відзначаються Сергій Тарасов, Іван Журило, Іван Ющенко (працюють на тракторах Т-40), які при нормі 44 тонн вивозять по 60—65 тонн.

В. ІЛЛЮЩЕНКОВ,
завідуючий відділом
комсомольських
організацій Олександрійського
райкому
комсомолу.

«Комсомольський проєктор» — важливіша форма участі молоді в боротьбі за дисципліну і організованість, за економію і бережливість. (Матеріали «Дозорця» читайте на 2-й стор.).

Студентська сесія — це завжди поповнення багажу знань, напружена праця, яка змінюється активним відпочинком (адже так!), і безліч цікавих екскурсій. Отже, сесія — це чудовий час! (2 стор.).

У виборчому процесі дуже важливо вчасно доторкнути до відповідної струни людської душі, не допустити, щоб залишилась порожня. Адже вона обов'язково чимось заповниться. Але чим? (Матеріал під рубрикою «Увага: підліт!» читайте на 3-й стор.).

БАХТА ПАМ'ЯТІ

РОБОТУ ОЦІНЮЮТЬ ПОКУПЦІ

Наш комсомольсько-молодіжний колектив кондитерського цеху районного споживчого товариства, де групкомсором Наталка Сарданова, ставши на почесну Вахту пам'яті, у перший же тиждень нового року замість запланованих 13,7 центнера кондитерських виробів виправив споживачам 14,8.

Перевиконання виробничих планів стало для колективу нормою. цьому сприяє дієве соціалістичне змагання з іншим КМК кондитерського цеху, де групкомсором Наталка Сінчук. І ми, і наші супер-

ники по змагання прагнемо працювати так, щоб покупці лишались задоволеними. Адже саме вони — найголовніші контролери, і по тому, як розкуповують тістечка та інші ласощі мешканці селища, ми бачимо, що виробили наших рук. Ім до вподоби. Яскраво свідчать про це і виставки-продажі кондитерських виробів, котрі регулярно організовуються в райцентрі. Тільки на останній передноворічній виставці було продано різноманітної продукції на 822 карбованці. Цього тижня, який присвячений героїчним трудів-

никам тижня, ми знову заступили на зміну. І кожна з дівчат не сумнівається, що відумиленої роботи будуть ще крадіжки, ніж за попередній період. Адже працювати ми вміємо і про це говорять хоч би той факт, що за минулий рік комсомольсько-молодіжний колектив виробив содовий продукт понад план майже на три тисячі карбованців.

Г. БОЧАРОВА,
член КМК кондитерського цеху райспоживтовариства,
с.мт Вільшанка.

З ІСТОРІЇ ФЕСТИВАЛЬНОГО РУХУ

ХІ МОСКВА-1985

І Всесвітній фестиваль молоді і студентів відбувся влітку 1947 року в Празі. 17 тисяч юнаків та дівчат — представників 71 країни — зібралися під лозунгом «За мир і дружбу».

* * *

«Молодь, об'єднується! Вперед, за міцний мир, демократію, національну незалежність народів і світле майбутнє!» — під таким девізом зібралися 20 тисяч молодих представників 82 країн світу на II Всесвітній фестивалі молоді і студентів, який проходив влітку 1949 року в Будапешті.

В останній день фестивалю друзі обмінюються адресами.

Районні штаби «КП»

повідомляють:

БОБРИНЕЦЬКИЙ РАЙОН. На рахунку районних «прожектористів» ще один рейд. Перевіряючи наслідки кампанії «Засіки», комсомольські контролери побували у центральній заготконторі та одному з її складських приміщень — № 3. Вкотре перевірялось дотримання умов складування металевих та дерев'яної тари — під склопосуд та овочі. Виявили ту ж сумну ситуацію: наприклад, у заготівельній конторі (завідуючий М. О. Бантиш) із старованих 2 тисяч ящиків битими вісент виявилось 254. Майже та ж картина

на складі № 3 (завідуючий Д. Д. Неклеса). Обидва керівники пояснювали брак у роботі не власною безгосподарністю, а... неякісною розвантажувально-завантажувальною роботою підсобних працівників. Нерозумним господарникам для виправлення становища дано один місяць.

ПЕТРІВСЬКИЙ РАЙОН. «КП» провів рейд по дотриманню правил радянської торгівлі. У буфеті, що міститься в автостанції, було зроблено ревізію (у перевірці разом із «прожектористами» брали участь представники районного комітету народного контролю та райфінвідділу). Справді, у підтвердження неодноразових скарг відвідувачів, виявлено факти обрахувань, фінансових махінацій. Справу продавця Ю. І. Мандрюк передано на розгляд відповідних органів.

СУМЛІННЯ ЗОБОВ'ЯЗУЄ

Участь комсомолу в народному, громадському контролі — почесне й відповідальне доручення партії.

Допомагаючи органам народного контролю, «Комсомольський прожектор» конкретними справами виконує у молоді діловитість, ініціативу, неспирименість до недоліків.

Міський загін молодих дозорців росте з кожним роком. На кінець минулого року кількість штабів та постів «КП» склала 2129, а число вибраних до них — близько 6700 чоловік. Більше двох тисяч комсомольців бере участь у роботі органів народного контролю.

До штабів та постів «КП» міста обрано громадських, принципних, активних членів ВЛКСМ. Підвищення інтенсивності роботи багато в чому залежить від рівня знань спеціфіки виробництва. Проте навчання комсомольських «прожектористів», збігаючись, проходять регулярно, подекуди зриваються строки таких занять.

Керуючись вказівками партії та уряду про суворе дотримання режиму економії паливно-енергетичних ресурсів, міський штаб «КП» разом із міським комітетом народного контролю та обласним штабом «КП» провів на багатьох підприємствах рейди саме такого спрямування. У результаті адміністрація переглянула своє ставлення до резервів у використанні електроенергії, паливно-змасувальних матеріалів.

Робота ударних міських будов, забезпечення молодих працівників фронтом робіт та матеріалами постійно знаходяться в центрі уваги міського штабу.

Тільки після втручання «Комсомольського прожектора», нагадування керівництву тресту «Кіровоградмашвазбуд» та роз'яснювально-бетонному вузлу комбінату «Кіровоградвазбуд», комсомольсько-молодіжна бригада мулярів на республіканській ударній комсомольській будові на об'єктах виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка» була в основному забезпечена будматеріалами і припинила простій.

Не забували ми й про побут молоді. За минулий період міський штаб «КП» провів ряд рейдів-перевірок санітарного стану, виконання розпорядку проживання в молодіжних гуртожитках. Серйозні недоліки були виявлені в гуртожитках №№ 6, 7 комбінату «Кіровоградвазбуд», заводу «Гідростала», інституту сільгоспмашнобудування. Однак ці керівництва цих організацій, ні відповідні комітети комсомолу вчасно не зреагували на ці сигнали.

У той же час позитивно хотілося б відзначити роботу штабів та постів «КП» виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка», виробничого об'єднання «Друкмаш». Тут «прожектористи» добре розуміють свої завдання.

Міський штаб «Комсомольського прожектора» і надалі не обмежиться тільки залученням комсомольського активу міста для проведення перевірок та рейдів. Акцент стоятиме, у першу чергу, на їх результативності.

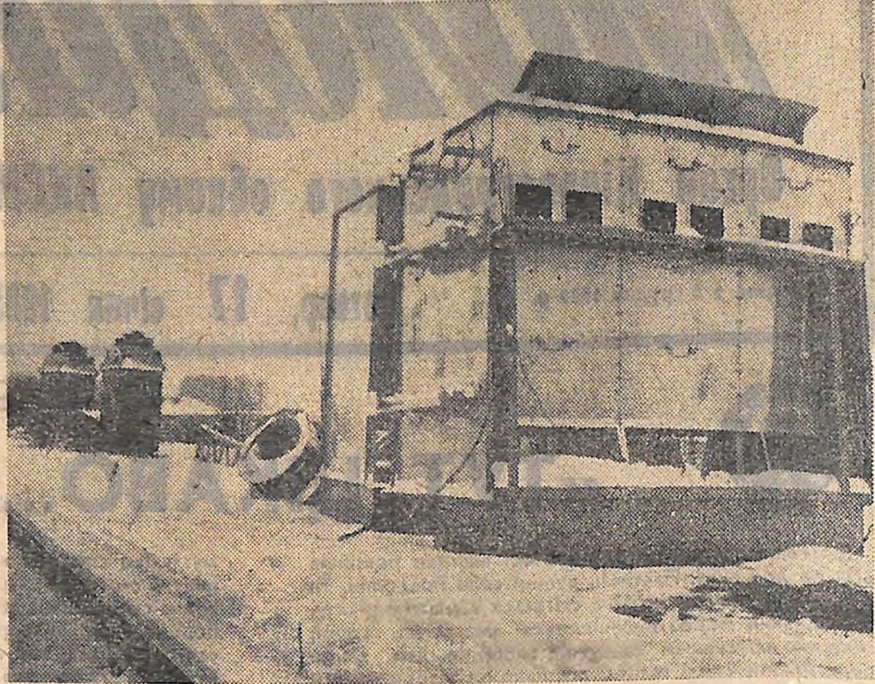
С. НЕГРІЄНКО,
член міського штабу «Комсомольського прожектора».
м. Кіровоград.

ФОТОЗВИНУВАЧЕННЯ

Що робить людина, забувши чи забувши десь щось зі свого майна? Запитання риторичне. Звичайно ж, скажете ви, кидається шукати, запитує перехожих, чи не бачили, бува, парасольки в рожеву нівоточу чи там чорного дипломата з пластмасовою ручкою. А якщо кудись подінеться річ, що коштує сотні чи й тисячі карбованців — ну хто заперечить, що це страшення неприємності чи навіть горе для кожного...

— Ні, не для кожного, — з глибоким сумом змушені констатувати ми. Бо на товарному дворі залізничної станції Кіровоград уже два роки непорушно лежить ось цей «багаж», розміри якого, наявність на ньому арматури з цінних матеріалів дозволяють змалювати в уяві кругленьку цифру вартості. І, певно ж, значні кошти, розумові та фізичні зусилля не одного десятка працівників прикладено для того, щоб він служив людям на будові чи заводі, а не нинішавірно ліжр на вонзальних задвірках. А хтось же замовляв його і мав одержати...

Фото В. ГРИБА.

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Кому позичати ініціативу?

(ПРО «ОБІРВАНИЙ ЗВ'ЯЗОК» НА ДИСТАНЦІЇ ЗВ'ЯЗКУ)

Трохи більше року тому «Молодий комунар» надрукував виступ електромонтера СЦБ дистанції сигналізації і зв'язку Знам'янського залізничного вузла Олега Ермолаєва «Потенціал трудового сумління», в якій зроблено аналіз стану справ у комсомольській організації залізничної служби Знам'янського відділення залізниці. О. Ермолаєв самостійно оцінював внесок свій і товаришів — молодих робітників у виконання завдань одинадцяті п'ятиріччя. Серед причин, котрі гальмують зростання ефективності праці, комсорг тоді назвав і недостатню раціоналізаторську роботу, не завжди високий рівень технічних знань.

Минув рік. Чи скористались дистанційники згаданим потенціалом трудового сумління, виправляючи становище на краще? Це я намагався з'ясувати, завітавши до них.

«А ми — пасивні!..»

КОМСОМОЛЬСЬКУ організацію дистанції очолює вже електромонтер радіозв'язку Ганна Передерій, що закінчила Київський електромеханічний технікум. Одразу зайшла мова про специфіку роботи дистанційників. Віддаленість від цехів, сказала Ганна, вносить організаційні незручності. Відокремленість працівників один від одного і не дозволяє, мовляв, навіть планувати якість спільні справи. «Чим їх зацікавити, щоб для початку хоч би зібратися разом?» — поставила мені сакраментальне питання комсорг.

Жодної допомоги немає і з боку начальника штабу «Комсомольського прожектора» — Анастасія Котлярова. Електромеханік зв'язку формально знає про своє доручення, та результати його роботи, як і членів штабу, не видно. Чотири КМК дистанції живуть кожен своїм окремим виробничим життям. Нецікаво! Це почути з вуст самої Ганни. Причини? Інертність.

— З ким і проти кого боротися? — запитала Ганна знову.

— Серед спілчан є навіть такі, яких не стри-матиме доганими, ні «ви-хованням карбованцем» (це й дільниці дистанції переважно перейшли на бригадний метод роботи). Зрозуміло, таких мен-шість.

Однак складається вра-ження, що саме вони «роблять погоду» (негоду тобто) у комсомольському колективі дистанції. Комсомольців і молоді 57 чоловік, ряди членів Спілки постійно зростають за рахунок випускників технікумів Києва й Дніпропетровська. Знам'янського училища № 2. Ганна ж не в усьому може покласти на свій актив — групкомсоргів КМК. Загалом дріб'язкові проблеми, як зізнається комсорг, часто надовго вибивають із колії. І як тут зорієнтуватися молодому ватажку, коли у спадок їй пере-йшов оцей тягар інертності? Естафету паличку за-гулено в розпалі звітно-виборної кампанії.

Первинна заспокоїлась думкою: сумлінні так пра-цюватимуть і далі, а з не-дбалими нічого й морочи-тись. Мабуть, тому перші й другі знають одне одно-го з чутком. «Зв'язківцеві» — стінгазета дистанції — за-мочує успіхи кращих і зовсім уже не по-комсо-мольськи минає задніх. Мало призирих молоді та комсомольців і в офіційних документах. До того ж там майже все ще перебуває на рівні... 1983 року. При-ємно (але знову ж таки зі-слів) дізнатися, що, примі-ром, минулого року кра-щим серед інших у подіб-них КМК Знам'янського відділення залізниці було визнано Віктора Гайдука, групкомсорга КМК цеху оперативного зв'язку Ад-міністрації дистанції ска-жімо, відзначила роботу телефоністок С. Безносюк, О. Сидорової та Т. Русі-нової, електромеханіка ра-діозв'язку А. Ковалів знач-ними «Ударник комуністич-ної праці», а цех поїздоно-го та маневрового радіо-зв'язку вибороз звания «Колесник комуністичної праці». А нині як у них справи? Невідомо. І при-звіща порушників дисци-пліни теж «скромно» за-мочуються... за інерцією неадекватності будь-яких засобів. І «жирують» собі важкі на підйом Віктор

Спиул із компресорного цеху механізованої гірки члени Євген Музика — елек-тромеханік радіозв'язку: на них давно махнули ру-кою. На жаль, попав до «плелди» неактивних і групкомсорг електромон-тер цеху по обслуговуван-ню СЦБ Олександр Нікі-тін. Таким чином ослабле-на увага до виробничої ді-яльності молоді.

НОВАТОРСТВО — лихо. Таке спадає на думку, коли слухаєш комсомоль-ців. Дорпрофспілка заліз-ничників, дорожньої науко-во-технічний відділ та доррада Одеської заліз-ниці, починаючи з 1981 ро-ку, оголосили ряд огля-дів, зокрема, на кращу постановку роботи та кра-ще технічне вирішення по-скороченню ручної праці, зниженню експлуатаційних витрат тощо. Однак за ре-зультатами хоча б мину-лого року звания «Кращий раціоналізатор» із молоді не отримав ніхто(!).

Не вистачає спеціаль-них знань? Усі, в кого я на-магався знайти пояснення (сама Ганна Передерій, секретар комітету комсо-молу Знам'янського заліз-ничного вузла В. Жуков, перший секретар Зна-м'янського міського ЛКСМУ М. Давидов) гаря-че заперечували: «Що ви! Періодично проводяться заняття школи передового досвіду, ритмічно функ-ціонує й школа економіч-них та технічних знань, там викладають справжні знавці своєї справи — ін-структори, начальники дільниць». Є й у місті рада молодих спеціалістів... І ті ж товариші однаково безпорадно силкувалися пояснити, звідки в моло-дих пасивність. Зійшлися на низькій ініціативності, внутрішньому самозаспо-коєнні, та й по всьому...

Ясна річ, нездачі засму-чують. Однак вони авто-матично мають викликати здорову злість і потяг твор-ити далі. Якраз оцей кін-цевий процес і не освоє-но. Ще тільки у стадії розробки особисті та ко-лективні рахунки еконо-мії, особисті творчі пла-ни. Очікується «опускан-ня» конкретних рекомен-дацій з якогось гіпотети-чного «верху»...

Зв'язок з адміністра-цією, громадськими орга-нізаціями у комсомольців

дистанції нібито ділозай. В усякому разі, до «най-масовіших» зауважень при-слухаються, допомагають. Що ж винесено з розряд «другорядних» речей?..

Нерентабельний велосипед

ВЕЛОСИПЕДИ, мотоцик-ли... Знадобилися б вони електромеханікам, яким за викликом чи з профілактичною метою долати до об'єкта кіло-метри й кілометри — і вно-чі, і в негодю. Ганна Пе-редерій, яка працює на цій дільниці, каже: «Працівни-кам потрібна, крім того, відкрита автомашина — не кожен прилад чи зап-частину візьмеш на плечі та й гай повітрячком сві-жим уперед. Кажемо, а нам — «Обійдетесь!».

Заступник начальника дистанції сигналізації і зв'язку В. О. Начан:

— На названий автотран-спорт не вистачає пально-го. Мало самих машин. Плюс проблема із зап-частинами до «дрібної» механізації — велосипе-дів, мопедів, мотороле-рів. У відділі матеріально-технічного постачання час-то-густо крутять носом на такі заявки (вони незгід-ні своєю дрібномасштаб-ністю). А загалом вело-сипеди ми видавали. І мо-педи... От тільки (якщо по-декуди вони вціліли) тех-нічний стан їхній залишає бажати кращого: річ «ка-зенна», «чого ж я того мо-тоцикла мушу доглядати, хай інші». Ну і, врешті-решт, замозлень від ре-монтників до нас надхо-дить мало(!)...

Чудасія! Кому запози-чити ініціативу: керівни-кам чи механікам і монте-рам? Розлучитися з роллю хронічних «хворостів», по-збутися звички ніяково поводити плечима на будь-яке запитання — ось що хочеться порадити ди-станційникам. Більше жит-тя! Вирішенням проблем вони й цікаве. А комсо-мольці й молоді дистан-ції сигналізації і зв'язку його свідомо збіднюють.

І. КУЦЕНКО,
спецкор «Молодого комунар».
м. Знам'янка

На вулицях міста мінус двадцять, а у вузах гаряча пора. Сесія, сесія, сесія. Кожний, хто був студентом, пам'ятає ці дні, завантажені до краю. Хтось вертається з бібліотеки з горою книжок, хтось вдєсате перегортає конспекти. 114 груп у Кіровоградському державному педагогічному інституті імені О. С. Пушкіна здають екзамени по історії, педагогіці. Кожному із двох тисяч семисот студентів належить здати до 29 січня по 3-4 екзамени. Одна з перших дала екзамени по педагогіці на відмінно Ленінський студент Іра РАЛКО, яку ви бачите на знімку справа внизу, відповідає Сергій МИХАЙЛОВ (фото справа вгорі), готується Ольга ХІМІЧ, командир СБЗ комуністичної праці «Полум'я» (фото зліва внизу).

Фото В. ГРИБА.

СТОРИНКИ ПАМ'ЯТІ ГОРТАЄМ

Учні і вчителі нашої школи закінчили оформлення альбому «Через віки і долі поколінь ми вошу славу пронесемо». Тут зібрані матеріали пошуку червоних слідопитів. Перед тим, як заповнити сторінки альбому, всі класи відвідували про свої зв'язки з фронтовиками, про допомогу їм; учні молодших класів розказали про діяльність тимурівців. Найбільше постаралися пошукові загони 7 «Г» класу (керівник Ж. П. Синегрибова), 8 «Б» (В. Г. Кохно), 5 «Д» (Л. П. Єрофеева), 5 «А» (М. П. Гернова).

Наш альбом дивилися вчителі різних шкіл на своїй січневій конференції, і він усім сподобався. Тепер цей документ стане ще одним експонатом кімнати бойової слави школи.

Н. КОЛЕСНИКОВА,
учениця 4 «Г» класу
СШ № 16.
м. Кіровоград.

Сесія.
Сесія?
Сесія!

УВАГА: ПІДЛІТОКУ!

ОПЕРАЦІЯ «ЗГАДАЙМО ВСІХ ПОІМЕННО»

Тричі увінчані славою

Червоні слідопити з Гайворона, Ульяноки, Кіровограда, які включилися в операцію «Згадаймо всіх поіменно», просять назвати імена воїнів-кіровоградців, котрі стали повними кавалерами ордена Слави.

Імгофій Захарович Березовський (1914 р. н., село Цвітне Олександрійського району, старший сержант, помічник командира взводу);

Дмитро Іллішович Горбенко (1907 р. н., село Кіровка Маловісківського району, гвардій старший сержант, помічник командира взводу);

Іван Федорович Варянич (1925 р. н., с. Іванівка Новоархангельського району, гвардій сержант, командир кулеметного відділення батальйону);

Микола Іванович Жовсан (1918 р. н., село Грузьке Кіровоградського району, гвардій старшина, помічник командира взводу зв'язку);

Іван Ілліч Іщенко (1925 р. н., село Вершино-Кам'янка Новоградівського району, гвардій рядовий, розвідник);

Іван Антонович Катан (1923 р. н., село Плетені Ташлик Маловісківського району, гвардій рядовий, розвідник взводу пішої розвідки);

Василь Пилипович Кивченко (1925 р. н., село Орлове Новоархангельського району, гвардій молодший сержант, командир батальйону);

Микола Григорович Кивгала (1909 р. н., село Ставидло Олександрівського району, гвардій старший сержант, помічник командира взводу);

Олексій Павлович Ковчак (1918 р. н., село Зелене Петрівського району, гвардій сержант, командир гармати);

Віктор Григорович Косапов (1922 р. н., село Богданівка Петрівського району, ефрейтор, розвідник взводу пішої розвідки);

Іван Григорович Котов (1925 р. н., Олександрій-

старший сержант, помічник командира взводу);

Іван Тихонович Овчаренко (1905 р. н., Онуфріївський район, гвардій молодший сержант, помічник командира взводу);

Микола Іванович Павличенко (1925 р. н., село Підлісне Олександрівського району, сержант, командир відділення);

Леонід Михайлович Петрушенко (1924 р. н., село Жвятине Новоградівського району, рядовий, навідник гармати);

Микола Ілліч Сичов (1924 р. н., с. Доліська, гвардій рядовий, автоматний стрілецького батальйону);

Олексій Олександрович Сущенко (1924 р. н., село Братолубівка Доліського району, гвардій рядовий, стрілок);

Анатолій Якимович Ткаченко (1924 р. н., село Кам'януватка Новоградівського району, старшина, командир гармати);

Степан Миколайович Федченко (1913 р. н., село Піщаний Бріл Олександрівського району, гвардій старший сержант, командир відділення мінометних);

Василь Іванович Харитонов (1914 р. н., Бобринецький район, гвардій старшина, командир відділення мінометної роти);

Гаврило Павлович Щедров (1905 р. н., село Ілутло-Кам'янка Новоградівського району, старшина, сапер);

Серед повних кавалерів ордена Слави, які жили до Великої Вітчизняної на Кіровоградщині або поселились тут після війни:

Олександр Петрович Іванков (1924 р. н., селище Єлань Волгоградської області, молодший сержант, командир гармати);

Петро Євтифійович Кравець (1924 р. н., село Лип'янка Черкаської області, по війні працював у селі Тішківці Новоградівського району, старший сержант, командир гармати);

Сергій Іерентійович Кривошея (1923 р. н., м. Херсон, дитячі роки пройшли на Кіровоградщині, на фронт пішов з м. Знамення, гвардій старший сержант, командир гармати);

Іван Григорович Крученко (народився на Подолі в 1919 році, до призову в армію жив у селі Катеринівці Вільшанського району, гвардій молодший сержант, командир взводу розвідників);

Степан Олексійович Кузьмін (1918 р. н., село Спас-Рене Калінінської області. До армії призваний Тішківським райвійськкоматом, гвардій молодший сержант, командир відділення розвідників);

Лаврентій Федорович Мазарчук (1906 р. н., село Капустинці Київської області. До армії призваний Маловісківським райвійськкоматом, гвардій сержант, кулеметник);

Андрій Тихонович Моздан (1907 р. н., селище Новоолександрівка Ворошиловградської області, до армії призваний Бобринецьким райвійськкоматом);

(Закінчення на 4-й стор.)

ЩОБ ПРАЦЯ СТАЛА ЗАХОПЛЕННЯМ

ДОСВІД

молодь, що стала на шлях трудового життя.

Важливого значення трудовому вихованню надають на Олександрійському електромеханічному заводі імені ХХV з'їзду КПРС. На заводі переважає більшість — молодь, підприємство щороку поповнюється молодими кадрами. Особливо турботою оточені неповнолітні.

Нині тут працює близько двохсот неповнолітніх юнаків і дівчат. Як правило, це випускники середніх профтехучилищ №№ 1, 13, середніх шкіл міста і навколишніх сіл. Питаннями прийому на роботу, контролю за дотриманням трудового законодавства, трудової дисципліни займається інспектор відділу кадрів Ніна Андріївна Борзова. На цій посаді вона працює майже п'ять років.

Приймають тут неповнолітніх на роботу так, як вимагає трудове законодавство, при умові, що в юнака, дівчини є направлення з комісії в справах неповнолітніх при міськвиконкомі, згода батьків (а неповнолітні приходять владштовуватись на роботу здебільшого у супроводі батьків), довідка про стан

здоров'я, виписка з рішення засідання комітету профспілки заводу...

З перших днів роботи неповнолітнього на підприємстві між ним і наставником укладається договір, що діє до настання повноліття молодого робітника. Згідно договору, наставник зобов'язується допомагати виробничнику швидше опанувати професію, набутти майстерності. Він же несе моральну відповідальність за виконан-

ня, дотримання підлітком трудової і виробничої дисципліни. За доброю традицією у перші дні роботи у приміщенні заводського музею влаштовують цікаву зустріч: юнаків і дівчат знайомлять з історією розвитку підприємства, задаваннями, що стоять перед колективом заводу, трудовим законодавством, питаннями дисципліни, порядку роботи, дозвілля. Така зустріч з представниками адміністрації, партійних, профспілкових та комсомольських комітетів, з юристами, наставниками допомагає молодим виробничникам мати ширше уявлення про завод, його традиції і перспективи, про свої права і обов'язки, про все те, що допомагає швидше ввійти у трудовий ритм, прийнятися відповідальністю за загальну справу, за честь колективу.

Щоб тримати всіх неповнолітніх на контролі, інспектор відділу кадрів заводу Н. А. Борзова веде систематично книгу відвідувань і вихідної документації. В окремі книжки вона записує порушення громадського порядку і трудової дисципліни неповнолітніми. Так, у пункті «По-

рушення перепускного режиму» записано, що у березні 1984 року допустили порушення три неповнолітні. Вказуються їхні прізвища і яких вжито заходів. З записів у пункті «прогули» стає зрозуміло, що їх кількість зменшилась. Якщо в 1983 році 15 неповнолітніх прогуляли 79 робочих днів, то горік 6 неповнолітніх прогуляли 25 робочих днів. І по кожному — конкретна інформація. Наприклад: «20 лютого 1984 року прогул допустив слюсар складального цеху № 101 Олександр Євтушенко. На заводі працює чотири місяці. За прогул розбирався на загальних зборах цеху, оголошено догану».

Н. А. Борзова тримає зв'язок з інспекцією в справах неповнолітніх. Коли щось трапляється — відразу повідомляє заступника директора заводу по кадрах А. І. Притулу, начальника цеху, в якому працює неповнолітній. По відомостях також у комітеті профспілки і комсомолу та в комісії сприяння сім'ї і школі. Таку комісію очолює інженер-технолог цеху друкування план Г. В. Філіпова. У роботі комісії беруть участь активісти підприємства, члени комітету профспілки заводу, інспектор відділу кадрів з питань неповнолітніх. На засіданнях комісії крім випускників обов'язково запрошуються батьки порушника, його наставник, начальник цеху.

Так, минулого року комісія розглядала дисципліну розвідників слюсаря ремонтно-будівельного цеху Станіслава Чернишова і слюсаря цеху по різанню та штампуванню Геннадія Дорошенка. Неповнолітні дали слово не допускати жодного порушення, а батьки і наставники пообіцяли посилювати контроль, поліпшити виховну роботу з вихованцем. Практика показує, що вдруте на комісію майже ніхто не потрапляє.

К. ПОВЕЛЬКО,
громадський кореспондент «Молодого комунара».
м. Олександрія.

Тричі увінчані славою

(Закінчення.
Початок на 3-й стор.)

пелюкним райвійськоматом, молодший сержант, мінометник);

Володимир Іванович Суворов (1925 р. н., Калінінська область. Після війни живе в Кіровограді, молодший сержант, командир лінійної розвідки);

Євтропій Іванович Чорнокін (1902 р. н., село За-

ячківці на Черкащині), дитинство і юність пройшла в селі Покопильовому Новоархангельського району, гвардії ефрейтор, навідин гармати);

Яків Іванович Чупін (народився в 1925 році в Томській області. Нині живе в Кіровограді, старший сержант, командир обслуги кулеметної роти).

До уваги червоних слідопитів, керівників пошукових загонів, учасників операції «Згадаймо всіх по-іменню». В ході пошуку, безперечно, будуть зібрані цілі матеріали про життя і подвиги цих звитязців. Просимо написати нам про історію їх бойових орденів (за які подвиги вручена нагорода). Можливо, ми дізнаємось і про нові імена.

Кращі розповіді про воїнів-земляків, які нагороджені трьома орденами Слави, будуть надруковані на сторінках «Молодого комунара».

Робітники, службовці і студенти з Онурійського району скаржилися до редакції, що з невідомих причин знято маршрут автобуса «Олександрія — Куцелівка», яким зручно користуватися багатьом мешканцям Куцелівки та інших сусідніх сіл.

Відповідь на скаргу редакції надіслав заступник начальника обласного управління автомобільного транспорту М. П. Котенко: «Як повідомило Олександрійське АТП-10011, — пише М. П. Котенко, — дійсно: в зв'язку з обмеженням постачання автопалива мали місце зриви рейсів на даному маршруті. Нині питання забезпечення Олександрійського АТП-10011 автопаливом вирішено і рух автобуса по маршруту «Олександрія — Куцелівка» відновлено згідно діючого розкладу.

Мешканці одинадцятого будинку по вулиці 50-річ-

Хоч листа і не було надруковано

чя Жовтня м. Кіровограда скаржилися до редакції на недоліки в роботі системи водопостачання.

Відповідь на скаргу надіслав начальник виробничого управління водопровідно-каналізаційного господарства Ю. А. Табачний. Він повідомив, що факти, наведені в листі мешканців, підтвердились. Вода на останні поверхи будинку № 11 по вулиці 50-річчя Жовтня подавалась з переборами, оскільки закупився водогін «Дніпро — Кіровоград».

В даний час, коли відбудовується система водопостачання, будинок по вулиці 50-річчя Жовтня, 11 забезпечений водою згідно з графіком подачі води.

Г. П. Суворова з міста Кіровограда у листі до редакції писала про зневажливе ставлення продавця спецмагазину на Балашівці Т. А. Коробко до покупців. Копію листа було надіслано до виконкому Кіровоградської районної Ради народних депутатів.

Ось що відповів редакції заступник голови райвиконкому В. А. Станіславук:

«Факти, викладені в листі, мали місце. На продавця спецмагазину Т. А. Коробко адміністрацією коопуниверсагу накладено стягнення. З метою поперезначення подібних фактів з мисловими продавцями проведена виховна робота.

РИЗЬКИЙ НАВЧАЛЬНО- КУРСОВИЙ КОМБІНАТ

при «Саркана
текстильнице»
по виготовленню
меблевої тканини
й махрових рушників

ОГОЛОШУЄ
ПРИЙОМ УЧНІВ

по таких спеціальностях:

ткаля, прядильниця, оператор машин.

Приймають дівчат віком від 15 років з освітою за 8—10 класів.

Для вступу треба подати такі документи: заяву, свідоцтво про народження або паспорт (з відміткою про випуск), документ про освіту, медичну довідку, 2 фотокартки.

Строк навчання від двох до шести місяців.

Стипендія—72 крб.

Іногородніх забезпечують гуртожитком.

Звертатися на адресу: 226041, г. Рига,

ул. Шампетере, 36, отдел кадров.

Прийом заяв щодня з 8 до 16.30, крім суботи й неділі.

Дирекція комбінату.

ЧЕРКАСЬКЕ ВИРОБНИЧЕ ШВЕЙНЕ ОБ'ЄДНАННЯ

ОГОЛОШУЄ
НАБІР УЧНІВ

з освітою 10 класів у Черкаське СПТУ № 8 по спеціальності швачка-мотористка.

Строк навчання — 6 місяців.

Учнів забезпечують гуртожитком і стипендією 70 крб. на місяць.

Початок занять — 1 лютого.

Адреса: 257005, м. Черкаси, вул. Шевченка, 305. Телефон 5-13-40.

НА ЛИЖНЮ!

Щодня в світловодському парку культури і відпочинку імені Т. Г. Шевченка тривають поєдинки лижників, влаштовуються катання на санчатах. Найвища напруга у вихідні. А цього разу на лижню трапились фіналісти — учасники першості міста серед колективів фізкультури. Майстерність мрілялося більше 150 найсильніших лижників. Команду перемоги здобули спортсмени заводу чистих металів. Представник цього підприємства кандидат технічних наук Юрій Бухов не мав собі рівних на десятикілометровій дистанції. А чемпіонка міста з багатоборства ГПО Надія Морозова (колектив фізкультури «Чайка») перемогла в поєдинках лижниць на трьохкілометровій трасі.

— В усіх колективах нині йде підготовка до Тижня лижника, — розповідає голова міського спорткомітету Г. М. Манойлов. — Робітники, службовці, учнівська молодь складають

нормативи ГПО, беруть участь в кросках. Разом з міським комсомолом ми залучаємо до занять лижним спортом допризовників, які під час місячника оборонно-масової роботи візьмуть участь у турнірі з багатоборства ГПО на призи героїв-земляків.

Масовістю відзначилися, наприклад, поєдинки лижників у середній школі № 4, де вчителем фізкультури працює В. В. Бочаров. Він вивів на старт всіх учнів 7—10 класів. А учні молодших класів разом з вихованцями підліткового клубу жеску № 3 (педагог-організатор В. Г. Шкуро) змагаються на хокейному майданчику.

За попередніми даними, в дні Тижня лижника заплановано більше 20 тисяч жителів міста. Визначаться найсильніші в усіх вікових групах значківці ГПО, триватимуть старти спортивних сімей, буде організовано лижний пробіг, присвячений 40-річчю Ве-

ликої Перемоги. Спортсмени вирушають в дорогу місцями боїв війни 5-ї гвардійської повітряно-десантної і 138-ї стрілецької дивізій, 20-го стрілецького гвардійського корпусу, які навприкінці 1943-го року визволяли наддніпрянський край від окупантів. Відбудеться також зустріч з учасниками будівництва Кременчуцької ГЕС.

Сотні юних спортсменів придбали для себе лижі і ковзани в магазинах, закупили їх і для загальногосподарського користування в колективах фізкультури. Працюють в місті прокатні пункти спортивного інвентаря.

У вихідні дні в парку культури і відпочинку імені Т. Г. Шевченка звучать світловодські бадьорі марші духових оркестрів. Заграють вони і в день Свята зимы, в якому візьмуть участь разом з спортсменами колективні художньої самодіяльності. То буде проба сил у спільній роботі комсомольських і фізкультурних працівників, культурників, які готуються до відкриття в місті культурно-спортивного центру.

Наш кор.

НА П'ЕДЕСТАЛІ

Десять кращих

Облспорткомітет визначив десять кращих спортсменів Кіровоградщини 1984 року:

Віталій Арсенев — майстер спорту з боротьби греко-римської, чемпіон України, вихованець Кіровоградського педінституту. Нині воїн Радянської Армії (ДСТ «Авангард», тренер М. М. Кричун);

Володимир Долгих — майстер спорту з боротьби самбо, чемпіон України, студент Кіровоградського педінституту (ДСТ «Колос», тренер О. Д. Червошенко і Л. М. Медведєв);

Маргарита Заяц — майстер спорту зі стрільби, чемпіонка Укра-

їни, студентка Кіровоградського педінституту (ДСТ «Колос», тренер І. К. Вільний);

Микола Казанцев — майстер спорту з боротьби самбо, бронзовий призер чемпіонату України, інструктор обласної ради товариства «Динамо» (товариство «Динамо», тренер Г. О. Алексєєв);

Леонід Левченко — майстер спорту з легкої атлетики, четверте місце в змаганнях з потрійного стрибка чемпіонату України, рекордсмен області, вихованець Кіровоградського педінституту, нині воїн Радянської Армії (ДСТ «Авангард», тренер В. К. Іванець);

Константин Мандрик — майстер спорту зі стрільби, переможець юнацької першості СРСР, студент Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування (ДСТ «Колос», тренер І. К. Вільний);

Сергій Пальчиков — майстер спорту з плавання, переможець всесоюзних змагань на призи газети «Комсомольская правда», четверте місце на юнацькій першості Європи, нині учень Харківської спортивної школи-інтернату (ДСТ «Буревісник», тренер В. В. Манько);

Володимир Гвердоступ — майстер спорту з багатоборства комплексу ГПО, срібний призер чемпіонату України, працівник обласного управління внутрішніх справ («Динамо», тренер В. Д. Степко);

Юрій Цимбалюк — майстер спорту з плавання, переможець змагань на Кубок УРСР, учень Олександрійської середньої школи № 1 (ДСТ «Авангард», тренер Ю. М. Нагорний);

Федір Ярошук — майстер спорту з велоспорту, чемпіон України, студент Кіровоградського педінституту (ДСТ «Авангард», тренер О. І. Заворотний).

ЗАСНУЖИЛО...

Фотолюкс С. ФЕНЕНКА.

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

ВК 02024.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Індекс 61103.

Обсяг 0,5 друку. арк.

Зам. № 28. Тираж 59 800.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Дмитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.